

Edens orden, antagen af sacellanus och pædagogus i Nådendal, den ärewördige...

Wallenius, Ericus Jeremiae,

1700-1829 81 Cbza 1736 Ravander, Esias

National Library
of Sweden

27a.

8

Edens orden;

Antagen

af

Sacellanus och Pædagogus i Nådendal /

Den Äretvördige och Högwärlårde Herren /

**Herr ESAIAS
RAVANDER.**

Samt

Dogädla Jungfrun /

**Ufr. CHRISTINA
CATHARINA
MONSEEN,**

När de på Callis gård i Wirinå / Christeligen sammanwägdas

den 30. Marsi, Åhr 1736.

Esterfunnat

af

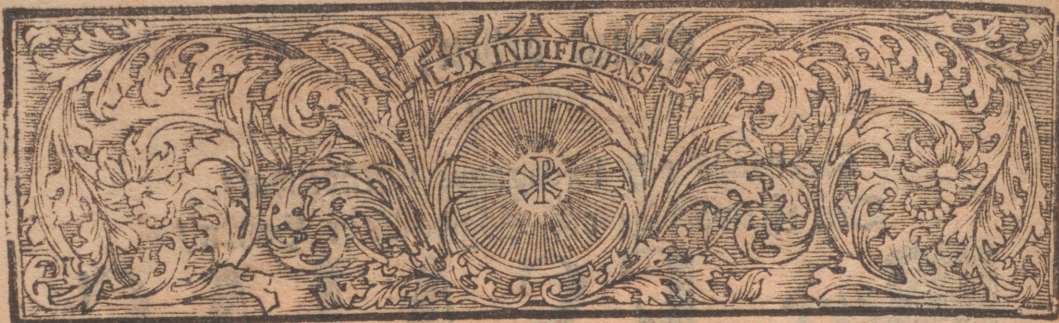
en wälmenande.

52

Stockholm, Tryckt hos BENJAMIN GOTTLIEB SCHNEIDER.

26

Så skall nu Klöstrer wårt sin återställning få
I gamla Nådendals / skall chor och celler gibras?
Skall Påtwist måha / lång / med primen där i höras?
Skall Herr Ravander Abt / desß Boud Abdiska blif?

Mån det sin gamla swärn af Britas orden få?
Ell' mån Dominicus, ell' Frantz skall där i bysas?
Ell' Jesu täcka namn i falska Bröder ty sa?
Ell' Tiggarmuncka ätt nu om desß ägorrå?

Jag troor där lærer nu sielf Edens orden boos:
Som räknar anor sin femtusend år tubaaka,
Och några hundrade. Jag törs och det bejaka/
At ingen orden haar en Stifftar lika god.

En nunna och en manck de lefwa två om två.
De förste bodde wäl / och gingo nakne båda;
De kläddes sen i skinn / sen wiljan / had' fått råda /
Och wågat tygelfritt ur reglans skacklar gå.

Nu går den orden klädd med hwarje tyg och dräckt.
Den orden är nu känd å beta jordens wyda /
Ja / hwarje flott och tynn kan någre ar dem lifda.
Kort sagt: det Klöstrer är så widt som jorden sträckt.
Den

8
Den orden wilsjen J/ wår Brud och Brudgum ta.
Men hwad mån löfftet / som J därwid gidren / wara?
Til kyskheet / fattigdom / och lydna Er förklara
Lär J ei neka til / men wackert säha ja.

Til kyskheet / ty man troor at den ei lider bräck.
Fast J med Lojola, och med des bröder hala /
Lär stundom med hwarann ock om förkofring tala;
Fast ei i samma / dock i mening lika läck.

At läfwa fattigdom / snäs wara tämlig sagt;
Men J så alt hwad Gud bestär / och kan förwår swas /
J huset taga mot. Doch en af ann bör år swas /
Dch en ei ha om boot mer än den andre mack.

Men lydnan sluter inn de andra dygder seer /
Som äckra ordens soick i såmjo böra öfwa /
Dch man / med mera / kan ur huarie tafflan pröfwa /
Swari man får t begrepp af alla plicket seer.

J dräckt får Brudgum wår som andra Präster gå.
Men J wår täcka Brud / jag swår wid Påstwen's Crona /
Stu redan hårt i dag at ömsa hufwud bona /
Dch ungmors slöja gen för Jungfru Kranzen få.

Jag skulle än ha lust at ordens reglan se.
Med kärsh och procession de tär sig ei beswara.
Nog af / när kärhet de i siaten rärlig ära /
Dch den korshästes bild i hiertat lika bli.

Men hwad til altaret och Präste sysslor hör /
Det börer Muncken stads allena wäl förätta.
Men anblig Präststaps plickt / och siälawård / sk detta
Skall Nunnan äfwen wäl fullgöra som sig bör.

Same
Sådant är Fattigdoms löstet wid de fläste Påstwen's
Muncke:orden.

Samt lilla Kyrkans wård: omi husets stånd och skick /
Skall nunnan snålt och qwickt med Munckens råde / söda;
Och de med råd och dåd hwarannan kärligt möta;
At alt må skickligt gå / ordentligt hwarje prict.

Men hustrord puncten är: At älska dicket hwarann;
Da så på andligt wäls / som och lekamligt södla
At rätta Kyrkans hoop med profelyter böla /
Så tidt och offra som det möhligt wara kan.

J, som så lefwa tänckt / haan mycket godt til saal.
Ur Stifftarns satebur hur kan Er något tryta?
Hwem skulle Eder skatt mot Påstwiss Uslat byta?
Ert nöjje grönskas än när Påstrens byts i qwaal.

Jag önskar blott / men wet at Himlen lönar Er;
At timligt / andligt godt hoos Er, må städse wäga,
Mot det som Klöstrern ägt / och de förmeent sig äaa
Som däruti ha bodt! Hwem kunde önska mer?

